

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

11/05/2025

Κυριακή του Παραλυτικού σήμερα και ακούσαμε πώς ο Χριστός τον θεράπευσε αλλά και στην συνέχεια του αποκάλυψε ότι είναι ο Σωτήρας του κόσμου. **Περίμενε** ο παράλυτος στην κολυμβήθρα για 38 ολόκληρα χρόνια. Όπως φαίνεται είχε στηρίξει την ελπίδα του στην ενέργεια του Θεού που θα έστελνε τον άγγελό Του να ταρακουνήσει το ύδωρ. **Περίμενε** να προλάβει εκείνη την στιγμή που θα κουνιόταν το νερό της πισίνας για να μπει πρώτος, να θεραπευθεί. Το πρόβλημα όμως ήταν ότι δεν είχε κάποιον για να τον βοηθήσει.

Παρ' όλα αυτά **περίμενε** με πίστη και υπομονή για 38 ολόκληρα χρόνια. Δεν είπε «τι θέλω και **περιμένω** για τόσα χρόνια; Πότε θα προλάβω; Ένας παράλυτος άνθρωπος είμαι χωρίς βοήθεια από κανένα».

Ή όπως κάποιοι συνάνθρωποί μας συμβουλεύουν όσους αντιμετωπίζουν πόνο και δοκιμασίες στην ζωή τους λέγοντάς τους: «*Μα καλά, ακόμα ελπίζεις στον Θεό; Δεν βλέπεις ότι σε έχει εγκαταλείψει;*».

Ή όπως κι εμείς λέμε σε στιγμές πόνου και απογνώσεως: «*Εγώ να ξαναπάω στην εκκλησία; Ποτέ πια. Γύρισα σε όλα τα μοναστήρια και προσκυνήματα, έκανα παρακλήσεις και τάματα, αλλά ο Θεός δεν με άκουσε. Τέρμα. Δεν τον θέλω τον Θεό στην ζωή μου*».

Τα ίδια έλεγε στον Ιώβ και η γυναίκα του όταν ο Ιώβ υπέφερε: «*Ακόμα κάθεσαι και προσκυνάς τον Κύριο σ' αυτά τα χάλια που είσαι;*».

Και ο Ιώβ της απάντησε: «*Μίλησες σαν μια ανόητη γυναίκα. Όσο ο Θεός μας έδινε τα αγαθά του, όλα ήταν καλά. Και τώρα που μας έδωσε κάποια θλίψη θα πάσουμε να ελπίζουμε σ' Αυτόν; Ποτέ!*».

Ο παράλυτος του Ευαγγελίου όμως δεν έχασε την ελπίδα του. **Περίμενε** για 38 ολόκληρα χρόνια. Μέχρι που αξιώθηκε να συναντηθεί με τον Ποιητή των όλων, πρόσωπο με πρόσωπο. Κι έτσι βρήκε την σωματική του ίαση. Άκουσε από τον ίδιο τον Χριστό, το «*άρρον τον κράβατόν σου και περιπάτει*». Και όχι μόνον αυτό.

Όταν αργότερα, υγιής πια, συναντήθηκε με τον Χριστό, ο ίδιος ο Χριστός τον ρώτησε:

«Πιστεύεις στον Υιό του Θεού;».

«Πιστεύω Κύριε, Και ποιος είναι για να τον δοξολογήσω;».

Και ο Χριστός του είπε: *“Εγώ ειμί”*».

Την εποχή του Χριστού ζούσε ο Αύγαρος που ήταν βασιλιάς στην Έδεσσα της Μεσοποταμίας, την σημερινή πόλη Χομς της Συρίας. Ο Αύγαρος έπασχε από μία ανίατη αρρώστια και υπέφερα πολύ. Άκουσε λοιπόν για τον Χριστό και για τα θαύματα που επιτελούσε κι έτσι έστειλε έναν πιστό υπηρέτη του για να βρει τον Χριστό. Ο υπηρέτης βρήκε τον Ιησού και του μήνυσε να πάει στην Έδεσσα να θεραπεύσει τον βασιλιά με αντάλλαγμα τιμές και πλούτη. Ο Κύριος όμως έδωσε στον υπηρέτη την πετσέτα που σκούπιζε το πρόσωπό του και του είπε:

«Πες στον βασιλιά σου ότι θα στείλω έναν μαθητή μου να τον θεραπεύσει. Να περιμένει. Να κάνει υπομονή».

Και όντως ο Αύγαρος **περίμενε** μερικά χρόνια. Ο Χριστός μετά την Ανάστασή Του έστειλε τον απόστολο Ιούδα τον Θαδδαίο και τον θεράπευσε. Τότε ο Αύγαρος κοίταξε την πετσέτα που του είχε στείλει ο Κύριος και είδε πάνω σε αυτήν αποτυπωμένο το πρόσωπο του Χριστού. Στην συνέχεια πήρε την αχειροποίητο αυτή εικόνα του Χριστού, το Άγιο Μανδήλιο, και την τοποθέτησε στην κεντρική πύλη της Εδέσσης και από κάτω έγραψε την εξής επιγραφή:

«Χριστέ ο Θεός, ο ελπίζων επί Σε ουκ αποτυγχάνει ποτέ». Αμήν.

π. Θεολόγος Παντελής